

Σπύρο Γερά

Ο αγωνιστής Σ.Χριστοδούλου βρίσκεται έγκλειστος στις φυλακές Λάρισας απο τις 14.1.2019 και έχει ξεκινήσει απεργία πείνας διεκδικώντας την συγχώνευση των ποινών του όπως δικαιούται ο κάθε κρατούμενος απο τον νόμο και συγκεκριμένα απο τα άρθρα 101, 107 του ποινικού κώδικα. Η εφαρμογή του νόμου θα του επιτρέψει την αποφυλάκιση του αφού οι υποδικίες του έχουν λήξει. Σε αντίθετη περίπτωση θα παραμείνει για περισσότερο απο μία δεκαετία στη φυλακή εκτίοντας συνολικά το άθροισμα των ποινών του. Αυτό που τον κρατάει πλέον στη φυλακή είναι οι εμμονές, η εκδηκτικότητα και οι νομικές παρατυπίες των διωκτών του, με επικεφαλής τον εισαγγελέα εφετών Δράκο που χειρίζεται την υπόθεση του.

Ο εισαγγελέας Δράκος, γνωστός για τις μεθοδεύσεις του εναντίον πολιτικών κρατουμένων, αγωνιστών και κοινωνικών κρατούμενων, επιχειρεί σαν πιστό σκυλί των αφεντικών του να εξουδετερώσει βιολογικά τους πολιτικούς του αντιπάλους και να ξεριζώσει τα πολιτικά ερείσματα τους στην κοινωνία, εγκληματοποιώντας την αντίσταση. Ειδικότερα, πολιτικοί κρατούμενοι βρίσκονται σε καθεστώς εξαίρεσης στους οποίους επιβάλλονται εξοντωτικές ποινές σε αντίθεση με μεγαλοαφεντικά που απολαμβάνουν την ατιμωρησία της αστικής δικαιοσύνης, είτε αθλώνοντας τους σε δίκες-παρωδίες ενώ συνεχίζουν να δολοφονούν εργάτες στα εργοταξιά τους. Αυτό αναδεικνύει τον ταξικό χαρακτήρα της αστικής δικαιοσύνης που σαν φίδι δαγκώνει μόνο τους ξυπόλυτους.

Η απεργία πείνας αποτελεί για τον αγωνιστή και κοινωνικό κρατούμενο Σ.Χριστοδούλου έναν ακόμα σταθμό της σύγκρουσης του με την εξουσία και τον κόσμο της. Μία ακόμα μάχη με τους γδάρτες των ονείρων μας.

Μία ενδεχόμενη νίκη του κινήματος αλληλεγγύης θα ανοίξει τον δρόμο σε εκατοντάδες κρατούμενους ώστε να συγχωνεύσουν τις ποινές τους και να δουν το φως της ελευθερίας μια ώρα αρχύτερα.

Η ακεραιότητα του κράτους διαφυλλάσσεται απο τους νόμους, οι οποίοι επιβάλλονται στο κοινωνικό σύνολο. Οι νόμοι έρχονται και επισφραγίζουν την ανισότητα και τις ταξικές αντιθέσεις μεταξύ καταπιεστών και καταπιεζόμενων.

Η φυλακή αποτελεί το έσχατο εργαλείο πειθάρχησης για τον κρατικό μηχανισμό. Αν και παρουσιάζεται ως τρόπος σωφρονισμού, στην ουσία αποτελεί ένα στείρο εκδικητικό μέσο και μία απόπειρα αναμόρφωσης του ατόμου μέσα σε σάπιες αξίες όπως αυτή της ρουφιανιάς, της υποταγής, της μεταμέλειας και της εθελουλείας.

Η σύγκρουση με το κράτος και το κεφάλαιο έχει πολλές φορές σαν αποτέλεσμα τις διώξεις και τις φυλακίσεις των αγωνιζόμενων ανθρώπων. Μέσα απο την καταστολή, το κράτος προσπαθεί να σπείρει τον τρόμο και να περιορίσει τα πλαίσια του αγώνα στα όρια της αστικής νομιμότητας, θέτοντας το εξής δίλημμα: υποταγή ή εγκλεισμός.

Η εξουσία ανέκαθεν επένδυε στην στοχοποίηση των πολιτικών της αντιπάλων επιδιώκοντας τον παραδειγματισμό όσων σκέφτονται να αμφισβητήσουν το μονοπώλιο της κρατικής και καπιταλιστικής βίας.

Εδώ βρίσκεται και η αξία της αλληλεγγύης. Να αποτελέσει ανάχωμα στην εξόντωση αγωνιστών, υπενθυμίζοντας ότι οι φυλακισμένοι αγωνιστές δεν είναι μόνοι τους αλλά αποτελούν κομμάτι του ευρύτερου επαναστατικού κινήματος.

Είναι προφανές ότι σε έναν κόσμο χωρίς ιδιοκτησία, ταξική διαστρωμάτωση, εξουσία, σε έναν κόσμο χωρίς πολέμους, ανταγωνισμούς, πείνα, εθνικισμούς και σεξισμό, δεν θα υπήρχε κοινωνικός κανιβαλισμός και φυλακές. Ο νόμος, κομμένος και ραμμένος στα μέτρα των πλουσίων, είναι αυτός που γεννά το έγκλημα και η ιδιοκτησία την κλοπή. Οι φυλακές ως προπύργιο του φόβου και της τιμωρίας πρέπει να καταστραφούν και αυτό μπορεί να γίνει μόνο μέσα στα πλαίσια της επαναστατικής διαδικασίας που θα καταργήσει το κράτος και το κεφάλαιο.

Οι πολιτικοί κρατούμενοι είναι σάρκα απο την σάρκα του επαναστατικού κινήματος γι' αυτό και η αλληλεγγύη είναι ένας μέσο σύνδεσης του αγώνα των μέσα με τους έξω.

Αλληλεγγύη στον αγωνιστή κοινωνικό κρατούμενο (απεργό πείνας απο 14/1) Σ. Χριστοδούλου.

Άμεση ικανοποίηση του αιτήματος του.

Αγώνας για την Κοινωνική Επανάσταση, για έναν κόσμο ισότητας και ελευθερίας.

Ως την λευτεριά

συνέλευση αλληλεγγύης στον απεργό πείνας Σ.Χριστοδούλου